

statning og erstatning og dermed er med til at give ytringsfriheden et lille spillerum, eller om ministeren mener, at der kan være zweck i at have en forvaltningskultur, hvor man viser rummelighed, herunder til stærke civile ytringer, som kan føres frem med en vis prægnans.

Spørgsmålet er stillet ud fra den forudsætning, at ethvert samfund faktisk har interesse i, at frie borgere kan komme så stærkt til orde som muligt og også være med til at sætte dagsordenen i samfundet.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg har egentlig ikke yderligere kommentarer til spørgsmålet, bortset fra den, at der med den indsats, der sker i forhold til f.eks. graffiti med de domme, der er faldet, er sket det, at der efter DSB's mening synes at være en direkte sammenhæng mellem de hårde domme og det fald i antallet af overbemalede tog på ca. 30 pct., som kan ses. Og derfor mener jeg, at det er det udgangspunkt, man må tage.

Søren Kolstrup (EL):

Ministeren tillod sig at sætte lighedstegn mellem den her diskussion og begrebet graffiti. Kan vi i det mindste ikke blive enige om ét forhold: at det er farligt at udvide begrebet graffiti til alle kunstneriske ytringer? Det ville jo i den grad også indsnævre vores syn på, hvad der er hærværk, og hvad der ikke er hærværk.

Har vi egentlig en interesse i at udvide hærværksbegrebet i så voldsomt et omfang?

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg synes bare, jeg ville henholde mig til dommerens bemærkninger i den afsagte dom, og derfor kan jeg ikke se, at der her er tale om, at man udvider hærværksbegrebet. Her er det bare et spørgsmål om, at man fastholder det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 194

10) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering intervenere til fordel for Europa-Parlamentets kommende sag mod EU's Ministerråd ved EF-Domstolen og altså deltage som part i sagen imod Ministerrådet?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge en pressemeddelelse fra Europa-Parlamentets Informationskontor mandag den 23. oktober 2000 indklager parlamentets formand Nicole Fontaine nu EU's Ministerråd for EF-Domstolen i Luxembourg. Sagen drejer sig om to ministerråds beslutninger om hemmelighedsstempeling af dokumenter om EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Europa-Parlamentet opponerer imod, at Ministerrådet har besluttet, at dokumenter på forsvarsområdet generelt skal være fortrolige. Efter Parlamentets opfattelse bør fortrolighed være en undtagelse, som skal retfærdiggøres fra sag til sag.

I forbindelse med Ministerrådets beslutning tog Danmark en form for forbehold, men det er ikke nok. Der er formentlig tale om et regulært brud på Traktaten, der netop bygger på det princip, at dokumenter principielt er tilgængelige, og at undtagelser fra aktindsigt derfor kun kan finde sted på grundlag af en konkret vurdering af hvert enkelt dokument.

Hvis Ministerrådet vinder retssagen ved EF-Domstolen, vil det omvendt betyde, at EU fremover generelt kan ophæve retten til aktindsigt fra sagsområde til sagsområde. I forbindelse med vedtagelse af Amsterdamtraktaten den 28. maj 1998 var et af regeringens argumenter for et ja de forbedrede bestemmelser om åbenhed. Hvis Ministerrådet vinder retssagen, vil en væsentlig del af grundlaget for den danske godkendelse af Amsterdamtraktaten dermed være faldet bort.

Keld Albrechtsen (EL):

Sagen handler jo om, at der vil blive anlagt retssag ved EF-Domstolen imod den afskaffelse af aktindsigten, som EU's Ministerråd har vedtaget på det militære og forsvarspolitiske område.

Der har været en uklarhed om Danmarks holdning til den sag. I visse aviser fremstår det, som om Danmark har været med til at vedtage afskaffelsen af aktindsigten. Derfor er der i meget høj grad brug for et dansk signal om, at man er modstander af denne generelle hemmeligholdelse. Et sådant signal kunne man give ved at erklære, at man går ind og deltager i de retssager mod Ministerrådet, som nu er på vej.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Regeringen har ikke taget stilling til spørgsmålet om dansk intervention. Det gør vi fornuftigt-